

Transcript „Marea cacealma - Heiko Schöning - material brut 09, Interviu Kai Stuth, Reupload 09.08.2020“

HS= Heiko Schöning; KS= Kai Stuth

HS:

...atât de dramatic încât un referent al Ministerului de Interne, responsabil pentru Prevenție și Evaluare a Riscului s-a ocupat împreună cu șeful serviciului de evaluarea cifrelor existente cu scopul întocmirii unui raport intern. Au luat cifrele pentru martie și aprilie 2020 și au realizat că în Germania circa 90% din operațiile necesare- și citez aceasta cuvânt cu cuvânt- 90% din operațiile necesare au fost anulate în Germania.

KS:

Bună ziua dragi spectatori, din nou la „Netăiat”. Am un oaspete minunat lângă mine, Heiko-Heiko Schöning este doctor și a fondat „Doctori pentru Adevăr” și da, mă bucur că ești aici.

HS:

Da, mulțumesc!

KS:

Ai vrea eventual să te prezinți puțin?

HS:

Sigur. Da. Heiko Schöning. Sunt doctor din Hamburg. Precum ai spus, sunt unul din fondatorii Doctorilor pentru Adevăr. Asta este o asociație de 700 doctori și peste 2.000 de susținători, care sunt menționați cu numele pe site-ul ärzte-für-aufklärung.de împreună cu ceea ce ne unește: criticăm măsurile luate în legătură cu Covid ca exagerate. Se merge atât de departe încât aceste măsuri existente ne afectează întreaga viață și drepturile de bază- toate acestea trebuie analizate, criticate și numit pe nume ceea ce vom afla.

KS:

Mulți din spectatorii noștri sunt încă nesiguri, se gândesc, da, asta între timp nu mai miroase bine, tot ce se întâmplă...

Ieri am fost la o demonstrație (1 august, Berlin), masele de oameni, asta a fost incredibil. Am fost pentru scurt timp pe scenă, fiindcă după scurt timp a fost interzisă. Cifrele au mers de la 20.000, numite de presă până la 1,3 milioane numită de poliție, cred. Deci Poliția a estimat cam această cifră și diferența este foarte mare. Este această discrepanță mare dintre cifrele presei și celelalte, care sunt mai aproape de adevăr- se poate estima că au fost în jur de 1 milion- este această discrepanță asemănătoare cu situația cu Corona, astfel încât să putem spune că la fel de mare este și discrepanța între adevăr și minciună?

HS:

Da, ai absolută dreptate. Este o comparație reușită. Am studiat aici în Berlin și era timpul Love Parade, la care am fost de câteva ori și așa cam știi dimensiunile. Când te gândești că de la Coloana Victoriei până la Poarta Brandenburgică sunt pe toată strada mase de oameni, atunci știi că sunt sute de mii până la milioane. Deci cifra asta este pe care, din ce știu eu, a publicat-o Poliția, de peste un milion de oameni care au fost ieri acolo și am fost acolo. Asta e într-adevăr realist. 1,3 milioane, așa este. Și cât de departe de adevăr este presa poți să vezi: ce a afirmat Tagesspiegel, când cineva mi-a arătat mobilul și nu mi-a venit să cred. Tagesspiegel afirmă: 10.000 demonstrați. Și aici trebuie toată lumea invitată să vadă aceste imagini aeriene de ieri. Scena se afla în apropiere de Coloana Victoriei, de Goldelse, iar la stânga și dreapta strada cu masele de oameni. Aștia nu sunt 10.000 ci probabil un milion de oameni. Și aici ai dreptate cu afirmația că așa e și cu raportul dintre adevăr și minciună. Oare e într-adevăr cazul cu Corona că avem un virus killer? Sunt aceste măsuri cu adevărat adecvate, sau e vorba de un val normal de gripă? Iar aceasta este o comparație bună. Când ne uităm la asta și la oamenii care au fost acolo, atunci trebuie să te apuce râsul când presa spune- nu, presa centrală- 10.000 de demonstrați, iar Telejurnalul, cred eu, 20.000. Nu, acolo au fost peste un milion!

KS:

Între timp am avut deja câțiva doctori în fața camerei de filmare, deci din păcate nu ești primul, dar...

HS:

Foarte bine așa...

KS:

Deci am avut interviu și cu un corifeu ca profesorul Bhakdi, care provine cu adevărat din domeniu. L-am avut și pe doctorul orelist Bodo Schiffmann, iar consensul care a existat și pe care ambii l-au subliniat, a fost că virusul ăsta se găsește de secole ca parte a virușilor gripali. Cum merge asta, se pare că sunt parte din aceste cocteiluri virale, cu care din când în când se infectează și oamenii. Cum vezi tu asta ca doctor, chiar dacă nu e specialitatea ta, cred că, fiind doctor ești învățat și la asta.

HS:

Sigur. De fapt este deja clar. Evidența științifică și dovezile care există arată clar: din fericire acest virus -SARS-CoV 2, care se trage din familia de viruși Corona și care sunt cunoscuți de decenii- are același grad de pericolozitate ca valurile de gripă pe care le vedem an de an. Asta se vede și când te uiți la mortalitate. Avem o mortalitate ridicată? Așa ceva, ca un agent patogen care seceră dintr-o dată mulți oameni, asta am avut în Evul Mediu cu ciuma. Dar din fericire nu avem așa ceva și asta ne arată statisticile.

Am aruncat o privire peste cifrele oficiale ale Serviciului Național de Statistică. Din ianuarie până în aprilie cumulat, cifrele sunt... numărul este în Germania între 320.000 și 360.000 care din păcate decedează. Asta e media din ultimii 5 ani. Deci în Germania au murit în ultimii 5 ani, între ianuarie și aprilie, între 320.000 și 360.000 în fiecare an în parte. Și acum avem 2020 și ne întrebăm: avem aceste măsuri invazive în drepturile cetățenești, care ne afectează toată viața.

KS:

Da. Trebuie spus pe șleau: oamenii sunt ruinați. Am în jurul meu mulți artiști care între timp au devenit șomeri și asta...

HS:

Economia este distrusă, asta așa este. Acum trebuie pusă întrebarea, da, avem această cifră ridicată, de 360.000, dar avem și acum așa ceva? În 2020 ne aflăm la 330.000, deci cam la mijloc și numai considerând aceste cifre se poate vedea lipsa proporționalității. Deci, unde este acest virus killer care ne seceră, dar asta nu se observă. Chiar și problema măsurilor luate, ca un fel de alibi – unii afirmă că, da, de asta s-a reușit pentru că am avut din timp acest lockdown și am fost cuminiți, dar asta a fost deja înfirmat, deoarece cifrele erau deja mult în scădere când lockdown-ul a fost impus. Asta e o corelație clară, care când te uiți la grafica asta, nimeni nu o poate nega, fiindcă nu este de negat. Cu toate astea avem aceste măsuri și de aia trebuie pusă întrebarea: de ce, și cine profită?

KS:

Mă voi întoarce la această întrebare în orice caz. Ceea ce vorbește este intuiția ta și cumva și cercetările pe care le-ai făcut. Nu putem decât să speculăm. Așa e la începutul unei investigații, se începe cu o speculație, iar o teorie conspirativă nu e altceva decât că pornești la un drum ca să clarifici ceva. Asta e foarte dificil într-o astfel de situație, pentru fiecare din noi, pentru jurnaliști sau oameni în general, dar faptul că 700 de doctori își riscă locul de muncă și se înscriu pe o listă pentru a afla adevărul, asta vorbește de la sine. Pentru început: câți doctori cu licență există în Germania?

HS:

Cred că peste 300.000.

KS:

Cum poți să îți explici asta, că acești 300.000, sau 293.000 nu au curajul să vorbească, căci ar trebui să aibă aceleași date...

HS:

Nu se poate spune că nu au curajul. Întrebarea e dacă se alătură inițiativei noastre sau nu. Cred că majoritatea, și cei cu care vorbești, știu că asta nu e așa periculos. Asta vedem și în spitale. Toate anunțurile făcute, că trebuie să ținem paturi de spital libere ca să avem capacități, pentru bolnavii de Corona. Asta nu a fost cazul. Spitalele au rămas goale. Au fost doar anumite spitale- dar numai din motive organizatorice- care au fost scurt timp suprasolicitate. Dar în general spitalele stăteau goale. Toate aceste capacități ținute libere – nu au fost folosite. Asta înseamnă că de mulți alții care ar fi avut nevoie de îngrijire, nu s-a putut avea grijă. Iar asta este dramatic. Atât de dramatic încât a fost întocmit un referat în cadrul Ministerului de Interne, în care responsabilii cu Protecția în caz de Catastrofă s-au așezat cu șeful secției și au întocmit un raport intern folosind toate cifrele existente. Au luat cifrele pentru martie și aprilie 2020 și au văzut: în Germania 90% din operațiile necesare- și citez asta cuvânt cu cuvânt- 90% din operațiile necesare în Germania nu au fost efectuate. Asta a afectat circa 2,5 milioane, iar evaluare experților- și asta e conținut în raport- arată că între 5.000 și 125.000 sunt potențiale cazuri mortale din pricina măsurilor luate de stat și care pot muri timpuriu din pricina neefectuării operațiilor. Asta e dramatic.

KS:

Și acești oameni, fiind probabil în spital, au fost testați pentru Corona și eventual intrați în statistică.

HS:

Exact. Și mai este ceva, da exact. Observăm că aceste așa numite daune colaterale – ăsta e un cuvânt oribil, e vorba de oameni, de destine- sunt puse în statistică într-un mod, am putea spune, nerușinat. Și așa cum ai spus deja, mulți doctori văd din ce în ce mai mult că după panica inițială, asta acum nu mai are sens. Și cum e posibil ca pacientul meu în stadiu de cancer final, să intre și el în această statistică doar pentru faptul că are acest virus, precum alți viruși și bacterii. La fel ca cineva- și aici trebuie să ne gândim câtă obrăznicie din partea guvernului- care are un infarct miocardic sau se aruncă de pe un bloc, și este și el considerat un mort de Corona, dacă are un test pozitiv PCR. Iar acest test nu testează direct virusul, ci o bucățică de proteină. Deci ajunge să fii pozitiv la test ca să intri în statistică, chiar dacă te arunci în fața autobuzului, sau ai avut un infarct, sau dacă ai cancer de 5 ani...

KS:

Am auzit și eu că prof. Püschel a spus asta. Cred că a disecat 200 de cadavre cu Corona. Și pe atunci- asta era situația, după care nu prea am mai auzit de el- din cei 200 nici unul nu a fost fără alte boli colaterale sau anterioare.

Când stai și te gândești la cei 9.000 de morți actuali și aduni 1 cu 1, atunci cifrele sunt foarte scăzute, dacă te gândești câți oameni oricum mor în mod normal. De fapt avem de a face cu o statistică falsificată. Dar asta nu e clar pentru mulți și așa vrea împreună cu tine... Doctorii sunt adesea mai raționali. Vreau totuși să te întreb. Sunteți 700 de doctori, asta e mult...*HS: în decursul a câtorva săptămâni* Sunt 700 de doctori curajoși. Care pot fi consecvențele?

HS:

Consecvențele sunt că ne-am răspândit în întreaga țară dar și – printre doctori sunt și unii din Elveția, Austria – pe toate continentele, iar asta se poate verifica.

KS:

Se poate?

HS:

Se poate verifica pe site: aerzte-fuer-aufklaerung.de

KS:

Scris cu ae probabil?

HS:

Ambele sunt posibile. Se poate scrie cu ae sau cu ä. Când e scris cu ä URL-ul arată puțin ciudat, dar merg ambele. Se poate selecta Echipa, Susținători, iar acolo ne găsești pe noi cei 4 fondatori. Suntem 4 membri fondatori din Hamburg și ne-am spus: hai să o facem pur și simplu și am deschis o listă pentru susținători. Am formulat un apel în video, 2 minute în care am spus ce anume criticăm și că ne dorim date transparente de la guvern, iar apoi am încărcat din ce în ce mai multe teme. Și oameni și în special doctori – la care ne-am adresat în primul rând - s-au înscris pe listă și asta a însemnat enorm de mult în acel moment.

KS:

De când există site-ul?

HS:

Din aprilie aş spune.

KS:

Totuşi este o cifră mică, când te gândeşti raportat la 300.000 de doctori cu diplomă. Cum se poate face acum curaj oamenilor? Ieri au fost un milion de oameni în stradă – ce înseamnă, care sunt consecinţele pentru un doctor care se alătură vouă? Îşi poate pierde licenţa?

HS:

Nu, nu, nu. Asta nu. Încă mai avem- chiar în vremurile astea- o constituţie bună, pe a cărei bază stăm. Iar acolo stă că, egal dacă doctor, angajat sau altceva, fiecare are dreptul la opinie şi expresie şi chiar la demonstraţie, chiar dacă ieri- şi revenim la asta- acest drept a fost îngădit. Asta există încă din fericire. Şi în ultimă instanţă – dacă guvernul însuşi nu respectă legea, sau alte măsuri nu au efect- fiecare cetăţean are ca ultim mijloc dreptul la rezistenţă. Se poate citi, paragraf 20 al constituţiei, aliniat 4. Aşa de serioasă este situaţia şi apelez la toţi cei ce au prestat un jurământ să îşi amintească: a acţiona pentru binele poporului, nu în dauna lui, respectând legea de drept. Iar aceste informaţii greşite, false răspândite prin Radio şi Televiziune. Şi se pot vedea dimensiunile- Telejurnalul relatează 20.000, când de fapt au fost peste un milion. Asta e o dezinformare, ca să o spun politicos. Exact aşa e, iar asta e periculos şi nu mai e de glumă. Când e vorba de a crea panică, ca şi cum am avea un virus killer, ca ciurma, un virus infecţios ca turbarea, care circulă şi e foarte infecţios. Nu avem aşa ceva şi mulţi oameni- şi aici nu mai e de glumă- sunt nu numai distruşi economic, dar şi aşa de deprimaţi că foarte mulţi sunt forţaţi să îşi ia viaţa. Statisticile de sinucideri au crescut tare. Cu mult mai tare decât ar fi fără Corona.

KS:

E într-un fel evident, deoarece societatea a existat 70 de ani în pace. O astfel de situaţie nu e naturală, iar când multe existenţe sunt distruse şi sunt multe sute de mii. Dacă ne uităm la piaţa asta, avem aşa o situaţie- nu vreau să vorbesc acum despre asta- unde vedem acest camion al nostru pus pe butuci, iar după ce cauciucurile din faţă au fost tăiate am inspectat şi pe cele din spate care şi ele au fost tăiate. Avem de a face cu o astfel de situaţie în care o existenţă este distrusă, în acest caz intenţionat. Antifa (grupare pseudo anti-fascistă) a avut grijă prin faptul că a scris sponsorului principal să ne distrugă existenţa de pe o zi pe alta. Iar noi am supravieţuit doar prin ajutorul celor ce ne susţin şi prin faptul că facem un film. Am remarcat din prima zi că ceva nu e în regulă, din instinct. Şi de asta vrem să vorbim cu tine şi despre acest instinct al doctorilor. Doctorii sunt foarte raţionali, precum am mai spus, şi există aşa o schismă clasică între ce înveţi şi ce îţi spune inima. Există cu siguranţă mulţi doctori care sunt pe muchie de cuţit şi pe ei trebuie să îi mişcăm, să îi abordăm emoţional, să le spunem: voi aţi prestat un jurământ medical care ar trebui – acum când aţi văzut un milion pe străzi- să vă încurajeze să vă înscrieţi pe listă. Ce consecinţe ar putea să aibă asta. Mă gândesc, când sunt 150.000 de doctori pe lista asta, atunci e mai bine decât 700, deci cum putem să îi încurajăm. Sau cum îţi explici că nu suntem încă acolo? Îmi imaginez, dacă sunt un milion pe stradă, sau hai să luăm o cifră medie, 500.000, atunci ar trebuie să fie momentul când prinzi curaj şi te gândeşti că societatea vrea altceva, iar eu mă aflu de partea greşită şi trebuie să mă re poziţionez ca doctor. Am prestat acest jurământ. Cum putem să îi mişcăm pe oamenii aceştia să se unească cu noi?

HS:

De fapt numai prin clarificare. Prin exemplu personal. Și am dat deja la mulți impulsuri. Nu e neapărat necesar să ni se alăture. Sunt așa de mulți medici care fac munca de clarificare în cabinete, în clinici, fără să se fi înscris pe vreo listă. Nici nu avem pretenția ca toți să ni se alăture, fiindcă posedăm adevărul absolut. Asta nu e cazul, iar fiecare poate face separat asta, primim mii de mesaje. Am primit deja peste 10.000, la care am răspuns personal aproape în totalitate. Și colegii mei prestează o muncă remarcabilă. Suntem puțin în urmă, dar vom restructura în continuare. Asta e situația, o vedem și pe plan internațional – mă voi referi la asta mai târziu- și sunt foarte mulți care se simt încurajați și nu trebuie să o facă la noi. Sigur, cu cât sunt mai mulți, cu atât mai bine. Referitor la întrebarea ta, de ce nu sunt mai mulți, asta este deoarece mulți sunt prizonieri în viața de zi cu zi. Poți s-o numești cerc vicios. În cazul medicilor cercul ăsta e mai strâns decât la alții. Avem o muncă dură de zi cu zi, trebuie să fim bine în formă. Așa e și azi, e duminică dimineață, iar noi suntem aici după o noapte lungă cu tot tacâmul. Timpul e foarte restrâns, pe lângă muncă, familie, sau alte lucruri personale, să te angajezi și pe lângă. Dăm însă un exemplu bun, cum se poate face treaba, ca să rostim adevărul. Și vin din ce în ce mai mulți care văd și spun asta. Și e oarecum normal că masele sunt la început neutrale. Și nu au timpul necesar să se informeze bine. Apropos, nu există un jurământ medical oficial, este unul care se află și pe site-ul nostru și care se trage din jurământul hipocratic. Niciun medic nu trebuie să îl facă, asta nu mai e oficial, dar cu toate astea, e recunoscut că acest jurământ- care e pe site-ul nostru aerzte-fuer-aufklaerung.de - este principiul medicilor. Acolo e scris, în mare, că este important să nu dăunezi oamenilor ci să îi ajuți, fără nici o ezitare. Asta e foarte important și pe lângă asta avem desigur și empatia. Să faci asta și să clarifici și pe alții, fără considerația propriei persoane, și să fii și puțin curajos, asta e cheia problemei. Iar cei care prestează un jurământ ca funcționari ai guvernului, ofițeri, trebuie în mod special să dea dovadă de curaj. Să facă măcar ceva mai mult, și uită-te la voi, extraordinar. Care aveți cauciucurile tăiate. Asta e o formă de violență. Doar pentru faptul că vă exprimați dreptul de a demonstra. Fără să fiți radicali sau așa ceva. Când alții se dedau la violențe. Asta e rău, mai ales că asta poate avea consecințe rele.

KS:

Fără să scormonesc prea mult în asta, dar trebuie să procesăm asta cumva. Când mergi la drum și trebuie să te oprești pe autostradă cu un cauciuc tăiat, te gândești cât de rău e, fiindcă când cauciucul pierde aer – astea sunt imense- asta nici nu poți să-ți imaginezi. Este ca o bombă și dacă explodează, atunci chiar zboară părți prin aer. Care cântăresc 20, 30 sau 50 kilograme.

HS:

Cei care fac așa ceva, taie cauciucul. La un astfel de autobuz. Nu numai viețile voastre sunt în pericol, dacă se întâmplă ceva...asta poate afecta și pe alții, alte mașini.

KS:

Am mers pe șosele, unele înguste. Dacă atunci explodează cauciucul...

HS:

Asta afectează și alte mașini și cine face așa ceva ia în calcul faptul că dacă aveți un accident... atunci puteți lovi și un alt autovehicul, o mamă cu copii, sau asemănător. Asta e realmente criminal.

KS:

Zic că am spus cam destul pe tema asta. La primul cauciuc ne-am zis- cine știe, poate se întâmplă și de asta am întrebat la reparații, dacă au mai văzut să fie o gaură în carcasa laterală – au fost trei găuri foarte mici- și ei au zis că nu, n-au mai văzut așa ceva. Și mai târziu, aici în parcare am avut al doilea cauciuc plat. Asta înseamnă că au pierdut aer încet, și partea nasoală e când cauciucurile pierd aer și 18 tone apasă pe ale, atunci face pur și simplu BUM, fiindcă nu mai e stabilitate. Și avem două cauciucuri din față- de aia am ridicat cu un stivuitoar și e acum pe butuci- și le-am verificat într-un bazin cu apă, și ne-am uitat unde mai sunt găuri și am mai găsit una în spate. Partea proastă e că atunci când pompezi aer și găurile sunt așa mici, te întrebi de ce pierd ceva presiune, căci gaura nu se vede, dar poate exploda când ești pe drum. Și în spate avem cauciucuri gemene și nu se vede, fiindcă unul îl ține pe celălalt. Deci practic nu se vede când e ceva. Și asta e urât de tot, la un astfel de camion, e total neprevizibil...acțiunea asta făcută, a cărei consecințe sunt imprevizibile.

Spuneai înainte, că nu e nevoie ca medici să se înscrie pe lista voastră, dar eu cred că rezistență se formează când masele vin laolaltă. Cred că Michael Ballweg (organizator al demonstrațiilor) a făcut o treabă bună, a organizat Querdenken (numele organizației) pe o bază largă în întreaga Germanie. Avem demonstrații săptămânal în Germania, iar ieri a fost punctul culminant și pentru el, să aduci așa mulți oameni împreună. E vorba și de faptul că doar prin mase mari poți opune rezistență. De fapt nu e așa o mare treabă să te înscrii pe lista asta, și încă nu înțeleg de ce așa puțini au curajul să se înscrie. Îmi place faptul că tu spui...

HS:

Mulți nici nu știu de ea! Asta e problema. Vreau să spun că nu apare în mediile principale. Și asta se întâmplă foarte des și cu informații drastice, care pur și simplu nu există. Asta nu e adesea nici reavoință sau ignoranță, ci ne-informare. Iar când vedem, ca în cazul acestei demonstrații, că mediile nu informează, sau chiar dezinformează, referitor la adevărata ne-periculozitate, atunci e clar că mulți dorm încă adânc. Precum în RDG valea inocenților, așa avem și acum diverse văi ale inocenților aici. Și de asta e bine și trebuie informat, iar formatul ăsta al tău e grozav. Când e pur și simplu făcut. Și când te gândești că exact în cazul ăsta cu cauciucurile tăiate – chestie care pune și alte vieți în pericol, asta nu mai e deloc amuzant.

Mulți oameni nu își pot imagina că statul poate face acte criminale pe care le pune pe seama altora. Că staul poate fi criminal. Și aici pot da un exemplu ca unii să se trezească, iar asta e gaura Celle. Avem aici o gaură în cauciuc, dar mai e o altă gaură care poate fi investigată, și anume gaura Celle. E vorba de un atac terorist cu o bombă asupra unei închisori în orașul din Niedersachsen, Celle. Acolo a foat aruncat în aer un zid al închisorii, astfel încât pușcărișii ar fi putut să evadeze. Asta a fost în 1978. Și în medii circula, da, asta sunt teroriști de stânga, RAF sau cineva ca ei trebuie să fi făcut atentatul. Iar acum trebuie instaurat ordinea și legea. Iar populația a fost astfel ținută ani de zile în teroare și frică. Prin acest atentat cu bombă și aruncarea în aer a unei închisori. Și multora le era frică: se vor arunca și alte închisori în aer? Evadează toți infractorii, da? Este frica însoțitoare.

KS:

Așa ceva se folosește și în cazul alegerilor...

HS:

Exact. Dacă îmi dai voie să explic. Punctul principal e, cine avea interes să arunce zidul în aer? Cine a fost? Serviciul de spionaj intern. Primul ministru al statului Niedersachsen, Ernst Albrecht.

Iar acesta nu e altul decât tatăl lui Ursula von der Leynen. Da acea Ursula von der Leynen, fostă ministru al Apărării, iar acum, șefa Europei, nu? Tatăl ei a aruncat în aer închisoarea. Prin Serviciul de spionaj, Serviciul de Grăniceri și trupa specială GSG9. Ei au aruncat zidul în aer. *KS: Și cum a ieșit la iveală?* Da, 8 ani mai târziu a apărut la Telegazeta. Cred că a fost la 2 aprilie 1986. Iar la Telegazeta se spune: oh, atentatul asupra Închisorii din Celle a fost clarificat. Serviciul de spionaj Intern e răspunzător. Iar apoi: da, Social Democrația și CDU sunt de acord că asta nu trebuie investigat în continuare. Totul în regulă, fiindcă distrugerile propriilor lucruri nu e o infracțiune... Asta te lasă praf. Dar, cercetați, Celle cu C: C, E, dublu L, E. Au făcut asta pe bune.

KS:

A existat vreo comisie de anchetă sau așa ceva?

HS:

Da, așa e cu comisiile astea. O să ne întoarcem la asta. Da, a fost o comisie. Însă CDU și SPD s-au aranjat, la modul, dacă tu ne critici omul atunci spunem și noi că Helmut Schmidt, Cancelarul a știut de asta, da. Astfel au ajuns la o înțelegere, punem totul într-o cutie și zicem că e în regulă. Comisia asta de ancheta, când a publicat rezultatele anchetei, care sunt scandaloase, da, o anchetă proastă. În toamna anului 1989, când zidul Berlinului s-a deschis. Așa, deci nimeni nu a mai fost atent. Sunt 8 ani, din 78 în 86, când a fost Telegazeta asta pe care l-am înregistrat, există și acum pe youtube. Data asta o știu, m-am gândit, am fost acolo, la Berlin la o Regată de caiac în săptămâna aia. Cunosc data aia, ce se întâmplă? Centrala atomică de la Cernobil a sărit în aer, da. Și exact atunci fac ei cunoscut publicului știrea: da, noi am aruncat închisoarea în aer acum 8 ani. Noi, statul. Am dat vina tot timpul pe alții și bum- știrea nu mai avea loc, fiindcă toți se ocupau doar cu Cernobil. Așa merg treburile. Exact așa. Pe sub mână.

KS:

Am și eu așa o poveste. Aici vroiam și eu să ajung. Faptul că o gară a fost aruncată în aer, cu peste 200 de morți, iar asta a avut de asemenea statul ca autor. Iar asta este dovedit, dragi concetățeni, la fel ca și Celle, este dovedit. Că a fost tatăl lui Ursula von der Leynen care a aruncat închisoarea în aer. Și dincolo italieni au aruncat o gară în aer, doar așa ca să terorizeze.

HS:

Da, și să manipuleze, strategic. Dacă ne gândim acum doar strategic. Tu ai vorbit de câteva ori de Ursula von der Leynen, care -și e destul de ciudat – trece de la un post ministerial cu succes redus la Europa, *HS: foarte nedemocratic așa spune* foarte nedemocratic și neobișnuit, căci a dat impresia unor jocuri de culise. Mai ales pentru timpul respectiv. Când vedem asta și vedem și faptul că se fac jocuri strategice cu scopul de a manipula și irita populația cu niște praf în ochi, atunci ce ar putea fi criza asta Corona? Eu cam am o idee și avem o mare bulă speculativă, care cândva pocnește și iese ceva afară unde realizezi că politica a fost greșită, iar cei de la putere sunt așa de terminați și ce știm despre acest virus, care după părerea ta nu există, ar putea...

HS:

Nu am afirmat asta. Știu, uneori spunem ceva, dar asta e un lapsus.

KS:

Pot să îmi permit, eu nu sunt doctor, ci încerc să aflu de la oameni ceva prin emoții. Dacă ce avem aici este de asemenea o chestie de strategie, tu ce crezi că s-a întâmplat, căci dacă presupunem că toată chestia nu e așa de periculoasă, dar toată societatea...

HS:

hiar dovezi.

KS:

Să pui toată societatea în panică – ce se poate ascunde în spatele lucrului ăsta, care e interpretarea ta?

HS:

Exact. Acum îți dau interpretarea mea. Ce pot spune: este Corona mai periculos decât o gripă? Nu, nu este. Tu l-ai pomenit pe prof. Bhakdi, care împreună cu doamna prof. Carina Reiß a scris o carte, „Corona, alarmă falsă”? Noi suntem împreună și într-o asociație, și asta. Și au explicat foarte bine problema în cartea asta. O am chiar la mine, fac și reclamă. Nu am nici un interes, dar aici înăuntru stau cu adevărat faptele. Și noi la Doctori pentru Adevăr am cumpărat 500 de bucăți la prețul oficial, pe care le-am împărțit ieri în Berlin. Și mai avem 80 de exemplare pe care le-am trimis la directorii birourilor primăriei împreună cu o scrisoare clară și cererea de a analiza măsurile existente. Deci toate aceste instanțe și directorii nu mai pot spune că nu au știut nimic, așa cum cândva alții spuneau că nu au știut nimic. Faptele sunt clare. Nu este un pericol ridicat, măsurile luate sunt exagerate, iar pentru mulți oameni într-o măsură periculoasă.

KS:

Vreau să iau și eu cartea în mână. Văd aici o etichetă Spiegel Bestseller. Consider că Spiegel este un mediu care nu s-a acoperit cu faimă. De fapt cunoșteam Spiegel ca un mediu jurnalistic investigativ. Ca o revistă care a dat la iveală mari scandaluri în Germania. Scandalul de față este atât de evident, și vorbim de doi doctori care nu sunt doar niște doctori oarecare- prof. Bhakdi a format peste 12.000 de doctori în Germania. 12.000! Trebuie să-ți imaginezi chestia asta, iar Carina Reiß, care este soția lui și...

HS:

...O foarte bună specialistă, pur și simplu. *KS: care e încă activă* Care e foarte la curent cu faptele.

KS:

Exact. Și chiar dacă prof. Bhakdi e uneori minimalizat, el este un doctor și profesor de renume internațional, și mai sunt și alți profesori, cum ar fi prof. Wodarg, care la ultimul scandal *gripa porcina* a scos la iveală un adevărat scandal.

Aș dori să mai gândim odată strategic, cum se poate să atragem mai mulți doctori să se alăture. Am așa o idee spontană.

HS:

Aș fi vrut întâi să răspund la întrebarea ta de adineauri. Vreau să spun că astea sunt faptele. Faptele clare științifice. Pe baza lor suntem activi și numai din acest motiv. Altfel spus, hei, regele e gol.

Total e o minciună. Pur și simplu. Și acum presupunerea și asta pot să o spun pe șleau. Când ne uităm ce anume pune lumea în mișcare, atunci vedem: Banii. Banii și sistemul financiar. 2008. Cei mai mulți vor avea anul ăsta într-o amintire proastă. Ce se întâmplase. Sistemul financiar s-a prăbușit. A fost un crash financiar care nu a fost prevăzut și am văzut cine a fost de vină. Cine? Clar că băncile. Așa. Iar băncile au doar câțiva posesori. Ce s-a întâmplat? Băncile au fost salvate. Asta înseamnă că bogătașii care posedau băncile au fost salvați cu bani de taxe. Pe scurt: privatizarea câștigului, socializarea pierderii. Exact așa s-a întâmplat. Așa. Deci am avut acest crash. Care a fost soluția celor de la putere și guvernelor mondiale? Au zis: suntem noi acum cei vinovați, hai să încercăm să câștigăm timp și să pompăm și mai mulți bani în sistem. Cantitatea de bani a fost puternic înmulțită după 2008. Deci totul a fost făcut și mai riscant, iar toți spuneau același lucru, Schauble, Draghi, ne câștigăm mai mult timp. Și se știa că acest sistem financiar, acest crash trebuie reparate. Și medicamentul mai mulți bani a fost doar simptomatic. S-a scris mult pe tema asta. Dirk Müller a pus punctul pe i. Și alții. Se știa, hei, trebuie refăcut totul. Și după 2008 au avut loc multe întâlniri a celor bogați în culise- îi numesc familia mafiotă. Cum facem? Și s-au aranjat se pare, și la World Economic Forum la Davos, Elveția – e așa un loc de întâlnire anuală- au ajuns la o înțelegere. Iar titlul întâlnirii la Davos din ianuarie 2021 – care vine peste o jumătate de an- titlu care e de mult fixat, este The Great Reset, deci Marele Nou Start. Ei știu deja că vor să facă asta. Și ce vrea să însemne asta? Startul nou al sistemului financiar. Da, 2008 era clar cine e răspunzător: băncile și posesorii lor. Iar acum, în mod evident – și se poate vedea la multele planuri și date existente- există un plan de a reface totul. Și atunci se pune întrebarea: dacă există asemenea greșeli sistemice care necesită un Nou Start, cine e de vină? Și conform cu investigațiile mele din ultimii ani, o boală din exterior care să fie folosită pentru producerea de panică și făcută țap ispășitor. Toate astea le-am făcut foarte clare într-un lung interviu, la 11 septembrie 2019, deci cu mai multe luni înainte ca virusul să apară. Am prezis această panică în fața unui virus, am zis: oameni buni, atenție, asta se pregătește. Se poate încă vedea, 11 septembrie 2019. Totul clar dovedit. Deci, criza economică mondială din 2008 e punctul de pornire, care trebuie acum reparat. Cine e vinovat? Un virus. Ar fi putu fi ceva mai mortal, precum bacteria anthrax, care a fost folosită în septembrie 2001. Ar fi putut fi și alt virus, unul mortal. Și ce s-a folosit? Un virus oarecum normal, un virus asemănător cu gripa, care nu e mai periculos din fericire. Dar e vorba de a produce panică, ca și cum am avea ciurma. Ca și cum, având masca și distanțarea socială, am avea de a face cu ceva care ucide oamenii. Și exact țapul ăsta ispășitor a fost folosit, pur și simplu folosit. Ca s-o spunem clar, e vorba de economie, de noul start al sistemului financiar. Și toate aceste daune colaterale, sinucideri, operații amânate și multe altele... Sunt deja milioane de morți din cauza asta. Așa ceva e lipsit de orice răspundere și spus pe șleau: este criminal!

KS:

Poate trebuie să ne uităm și la alte țări. Cred că am avut un lanț de distribuție unde există muncitori cu ziua. Am fost în Nepal și India, unde oamenii cu ajutorul unei amfetamine, Yamba, puteau să lucreze 20 de ore. Ei lucrează într-adevăr 20 de ore, au 2-3 locuri de muncă. Cu greu puteau să hrănească o familie, trăiau în suburbii și nu reușeau să economisească mai nimic. Chiar din prima zi a lockdown-ului au suferit de foame. Așa ceva nu li se spune oamenilor de loc. *HS: Foame de adevărate* Foame și asta pentru luni de zile, deoarece lanțul de aprovizionare a avut permanent de suferit. Ceea ce se întâmplă acolo, ce energii se formează, fiindcă oamenii sunt permanent în căutare de mâncare pentru a supraviețui. Asta nu se spune în medii aici și clar că ai dreptate, sunt milioane care suferă aceste consecințe și chiar pot muri. Asta e lipsa de considerație de care niciodată nu am reușit să ne debarasăm ca societate. Societatea mereu a îndulcit imaginea de sine. În urmă cu ani...*HS: ni se îndulcește prin jocuri și pâine, imagini frumoase, fotografii* Da exact și nu vreau să mă exclud nici pe mine, am fost în lumea asta *HS: da, și eu* . Am fost fotograful particular a multor vedete, superstaruri și am trăit asta de aproape. Eram observator. Și poți să vezi în adâncul sufletului, ca fotograf bun e posibil. Și când zile la rând însoțești oameni ca prințul

Charles, Lady Gaga, sau Chester Bennigton, atunci poți să simți ce e pe înauntru. Am cunoscut și mulți șefi din economie, ca la chestia cu T-Mobile. S-au întâlnit uneori astfel de șefi ca să meargă cu bicicleta. L-am cunoscut de exemplu pe șeful de la Sim-Card. Și ce am simțit acolo, a fost ceva ce m-a mișcat și m-a pus pe gânduri. Și așa am mers cândva în India ca să fotografiez un mare guru, Sai- Baba. Așa ceva transformă oamenii și nu e nici o diferență practic între muzicieni, artiști sau manageri, adică aspectul psihologic, că anumite lucruri nu le mai percepi sau înțelegi. Și cândva am realizat din întâmplare de fapt, când cineva m-a întrebat: hei, l-ai fotografiat pe Sai-Baba? Iar eu: da, așa e. Și el: și cum a fost? Și mie nu mi-a venit altceva în cap decât să spun că a fost cam aceeași energie ca la Paris Hilton. Atunci s-a uitat uimit la mine- și o fac pe scurt acum. Are ceva de a face cu anturajul acestor persoane, care le „încarcă”, pe aceste personalități cu o anume energie. Totul are de a face cu energie, care e transmisă de la oamenii din anturaj spre personalități. Sunt într-un fel puși deasupra, sau în afara societății. Și după mine, sunt izolați. Nu mai au posibilitatea de a se reflecta, deoarece primesc doar reacții pozitive. Când își doresc ceva, atunci primesc imediat, li se îndeplinesc toate dorințele, astfel sunt oarecum izolați, și astfel nu mai au posibilitatea de a se reflecta prin alții. Și această auto-reflectare, acolo nu e nici o deosebire între Paris Hilton, un guru sau un manager. Lipsa reflectării îi îmbolnăvește.

HS:

Interesant că spui asta, că ai cunoscut și manageri și vedete, și eu știu așa ceva din cabinet...mulți din oamenii pe care i-ai descris sunt izolați și nefericiți și au atunci și probleme de sănătate. Și cunosc mulți parlamentari și politicieni personal, pacienți, lucru de care nu vorbesc de loc, bine înțeles. E cam același lucru și asta e autenticitatea. Îmi place cum ai descris treaba. Ar putea cu adevărat fi izolarea, căci văd des că oamenii ăștia nu sunt autentici, merg oarecum ca niște zombi, ca un fel de clone ai lor înșiși. Când sunt așa de neautentici atunci și problemele corporale apar. Și atunci se îmbolnăvesc într-un fel sau altul. Cum îți s-a părut prințul Charles?

KS:

Acum facem ce e mereu criticat la interviuri, că intrăm într-un fel de discuție...dar asta e și frumos, iar eu vreau ca formatul interviului să fie puțin altfel, așa că facem cum facem...Aici putem să facem și greșeli sau reflecta uneori. Da, aș vrea să răspund la asta, fiindcă...*HS:sunt curios* Da, o poveste interesantă, când eram în avion la clasa 1, iar în fața mea erau doi oameni care discutau și am auzit așa oarecum, deoarece era destul de liniște la clasa 1. Zburam la Londra unde am fost invitat să îl fotografiez pe prințul Charles la unul din ultimele turnee de Polo, iar în fața mea erau tipii ăștia. Și am auzit: Andre Agassi e homosexual și Steffi Graf nu a născut ea, ci a avut pe altcineva care i-a purtat copilul. Și Ralf Schumacher e homosexual și așa a mers o vreme, iar eu mă întrebam ce oare se întâmplă? Și într-un fel eram forțat să ascult, când oamenii vorbesc tare și râd în avion. Apoi am aterizat la Londra și eu fiind invitat, a apărut o limuzină lungă și deodată stăteam înauntru cu unul din tipii ăștia, Michael Graeter. Nu știu dacă îți spune ceva. Asta e modelul pentru filmul Kir Royal. Trebuie văzut, căci eu l-am trăit pe viu într-o zi. Și anume toată presa de bulevard din Germania, Elveția, Austria fusese invitată pentru o audiență cu prințul Charles. Yellow Press. Și stăteam la un bar șic Sushi într-o seară. Unde mai târziu a fost ucis rusul ăla, deci eram acolo, după multe lovituri neplăcute în viață și se tot comanda șampanie și eu eram în mijloc, cu toate că nu aveam nimic de a face cu ei, eram fotograf. Desigur doar Roederer Kristall și Dom Perignon, nu mai știu, dar tot ce e mai scump. Deci s-a băut mult și poveștile curgeau și veneau sigur direct de la sursă, scandaluri și povești picante...a fost incredibil. Și fiecare venea în față și era gălăgie mare și mai că s-au suit pe masă, era incredibil...o grupă de nebuni care spun multe povești incredibile. Și stăteam acolo și nu mi venea să cred. Iar tema principală era desigur Charles și telefonatul ăsta de la Camilla. Pe atunci mai era robotul ăla telefonic. „Vreau să-ți fiu tamponul tău” - și toți se aruncau pe spate de râs, iar eu care nu știam pe atunci filmul Kir Royal m-am dus în cameră și m-am uitat la el. Și mă gândeam, Doamne, am trăit Kir Royal pe viu. Ca în realitate.

HS:

Asta îmi place, că facem ce e în stilul formatului tău și cred că ce mesaj vrei tu să transmiți e că totdeauna e vorba de omul ca individ, ceea ce fac și eu ca medic să mă uit bine. Social, politic, criminalistic- te uiți mereu la individ și exact acolo pornește totul: mulți nu sunt în pielea lor proprie. Nu sunt autentici, așa cum sunt, cu părți pozitive și cu greșeli. Și eu le am pe ambele, așa e treaba. Iar când încerci să construiești o altă imagine – și tu i-ai avut în fața camerei- asta nu e sănătos, nici psihic, nici fizic. Psihosomatică. Pe acești oameni nu pot decât să îi chem să se găsească pe sine. Chiar acum. Criza pe care o avem, panica indusă Corona, poate fi și o șansă pentru unii să se centreze, să fie autentici și să-și zică: hai să lăsăm rahaturile astea! Poate acum când ești șomer, ar fi o șansă să fii normal tu însuși și să renunțăm la niște excese. Fiindcă excesele astea de care ai vorbit ți tu, sunt doar ca fațadă. Și drogurile la fel. Personal nu am luat niciodată droguri. Poți avea un timp excelent cu muzică ca la Love Parade. Sau filme criminale, realitatea e mai tare ca asta. Deci asta e o pledoarie pentru a fi tu însuși.

PARTEA 2

KS:

Sunt de părere, că un drog e periculos când e consumat, nu când e folosit punctual. Asta e părerea mea personală. Cred că...și asta e o dogmă...Orice poate avea un efect bun, depinde de doză.

HS:

Ai absolută dreptate. Dozajul e decisiv și la alcool.

KS:

Da, asta e valabil pentru alcool, sex, shopping,,,

HS:

Absolut.

KS:

Asta e valabil pentru multe teme, precum spuneai, noi oamenii suntem...când ieși din circuitul ăsta vicios, la început e ca un șoc puternic, dar am fost de mai multe ori aruncat în afară, ca în anul 2008...

HS:

Ai avut noroc, la început te-ai gândit ce rahat, dar mai apoi că ai fost norocos, nu?

KS:

Da, de exemplu...Visul meu a fost să fiu independent, să fiu creativ. Aveam o agenție mare care în 2008 s-a dus de râpă din cauza crizei de bursă.

HS:

Ah, da.

KS:

Am avut ziua următoare o scădere de 35%, căci unde se economisește cel mai mult? La creativitate. Asta merge foarte repede. Vreau să povestesc până la sfârșit.

HS:

Te rog.

KS:

Ne găsim în ziua următoare. Aveam audiența la prințul Charles...fotografiat la turneul de polo, iar apoi el stătea acolo mai în față și presa stătea aliniată și sfioasă. Și prințul vine și putem să facem cunoștință personal și să avem o conversație destul de lungă. A dat la fiecare mână, iar seara la masă toată atmosfera se schimbă: ah, ce drăguț e prințul Charles. Și îți dai seama ce manipulator e totul, lucru pe care l-am trăit și cu alte vedete...când oamenii au vorbit urât despre ei, asta era pentru mulți o apreciere, e ceva important.

HS:

Hrană de bază a omului spun eu: aprecierea e o hrană de bază umană.

KS:

Absolut. Am o imagine, pe care ar trebui s-o explic, atunci se poate înțelege mai bine. Am mers printr-o mulțime cu Paris Hilton...aici în Berlin, la piața de Crăciun...și în spatele meu era o pereche, care spunea: curva asta, de ce e așa de faimoasă, s-a culcat cu mulți ca să ajungă ceva și așa. În momentul următor Paris Hilton a mers în cealaltă direcție, direct către ei și ei stăteau acolo: am vrea un autograf și în acel moment imaginea s-a schimbat complet. Am trăit adesea așa ceva și ce am învățat din asta: oamenii ridică oameni ca să primească înapoi o energie ridicată. Asta e ce am învățat din experiența mea de viață...

HS:

Ah, înțeleg din ce în ce mai bine, ce vrei să spui...

KS:

Deci, ce concluzii am tras pentru mine, este faptul că ce oamenii au în comun, asta e intuiția. Avem un dar. Fiecare om, nu contează cum arată, unde trăiește, sau în ce situație se află. Avem acest talent și nu suntem conștienți de el. Majoritatea oamenilor au uita lucrul ăsta care e intuiția. Iar intuiția este cea mai mare forță, energie care a creat totul pe lumea asta. Nimic nu e creat direct de conștiință ci totul e întâi gândul, impulsul de a face ceva, de a crea sau de a inventa ceva. O filozofie, o limbă...totul e întâi gândit. Și când descoperim forța asta din noi, care e în toți, atunci avem puterea de a ne regândi mereu, în fiecare secundă, și astfel nu mai trebuie să ne temem, deoarece în această forță se află satisfacție, se află toată energia de care avem nevoie pe această lume. Și sunt de părere că am fost puternic condiționați fiind copii, ca să uităm toate astea, fiindcă copii sunt această energie.

HS:

Exact, „Copiii la putere” cum spunea Grönemeyer (*cântăreț german) și naturațea asta pe care ei o au.

KS:

Exact.

HS:

Bine și pentru sistemul imunitar. Despre ce vorbești tu, despre asta am imaginile astea științifice în gând, dar tu descrii asta în alți termeni, ce e bun pentru organism, pentru sistemul imunitar, apărarea contra bacteriilor, virușilor, ce ne fortifică. Această încredere în sine, conștiință de sine sunt foarte importante ca și autenticitatea, iar asta trebuie făcute conștiente.

KS:

Absolut. Și ce e fascinant este faptul că... și aici îmi doresc să vedem Corona ca o șansă, șansa de a ne redescoperi. Suntem trași afară cu forța din normalitate și vedem că unii din oamenii ăștia sunt bolnavi, trebuie să zic asta, îmi pare rău. Angela Merkel și toți oamenii ăștia de la putere suferă de boala asta și noi trebuie să înțelegem că asta e o boală. O epidemie în centrele puterii pe care societatea poate să o rezolve. Noi, ca societate trebuie să îi ajutăm pe oamenii ăștia, să îi readucem în societate, să nu îi mai ridicăm pe pedestale, ci să le arătăm boala lor, iar asta e rolul societății, să ne împuternicim în fine și să înțelegem, că nimeni nu stă deasupra noastră. Noi suntem societatea și noi suntem cei care- când alții se ridică peste și își trag energie din asta- trebuie să îi readucem cu picioarele pe pământ și să avem răspundere cu toții pentru asta.

HS:

Ai spus asta foarte frumos. Am fost ieri întrebat, de ce fac toate astea? Ce bine...curaj... Dar ce e asta, curaj? De ce fac asta? Din simț de răspundere! Să punem asta pe picioare. Și noi doi suntem Hanseați puri. Iar ce ai spus adineauri mi-a amintit de o regulă de secole, care e scrisă în Constituția de la Hamburg. Acolo e scris să nu accepți decorații de la cei de la putere sau de la nobili. De asta a refuzat Helmut decorații și asta e o tradiție hanseată care se trage de la altă regulă veche de secole. Când ești cetățean, asta înseamnă că nimeni nu e peste tine nici sub tine. Asta e important. Când realizezi asta și trăiești astfel, atunci realizezi care e punctul important. E vorba de solidaritate... a lucra împreună, căci e dovedit și istoric că atunci când tragem cu toții împreună, atunci suntem mai puternici ca familie, contra animalelor și așa mai departe. Deci lucrăm împreună, Putere Împreună... și da...unii știu că fac o trecere elegantă, avem o mare șansă acum și de asta mi-a plăcut ce ai spus. Putem folosi criza asta ca șansă, roțile s-au oprit, din păcate economiile fac rău... mulți șomeri, piețele coboară, și ce se poate face? Trebuie acceptați cei de sus? Trebuie să fim sub jugul lui Amazon? Cărțile, alte lucruri, trebuie să fie de la Amazon, sau putem să luăm lucrurile pe cont propriu? Sau putem stabili o Uniune Umană? Trebuie să cumpărăm produse Nestle sau asemănător, care fură apa în Africa? Sau putem deschide o fermă biologică? Iar punctul greu este cum finanțăm asta? Iar pentru asta a găsit un om genial soluția. Iar eu m-am ocupat mulți ani cu treaba asta și trebuie să spun că la început a fost greu de digerat. Am văzut că da, asta e realitatea și am căutat soluții. Și atunci am dat peste acest citat frumos: „...că am descoperit motorul Diesel e bine și frumos, dar realizarea mea principală e că am rezolvat problema socială”. Asta a afirmat inventatorul Rudolf Diesel. M-am gândit atunci, aha, asta e o afirmație îndrăzneată... Sigur, motorul

diesel, chestie mondială, dar...Iar atunci spune, că a rezolvat problema socială, adică sărăcie, ajutor social, toată situația actuală cu Corona, care se va înrăutăți încă, iar el afirmă că a găsit soluția? Am fost sceptic la început și m-am uitat la fapte, ce a spus, iar Rudolf Diesel a scris în urmă cu 100 de ani o carte în care a scris într-adevăr soluția pentru problemele sociale. Și ca inginer nu numai că a descris totul ci a oferit un plan de construcție, contracte sociale, contracte de muncă cu legislație, așa cum se face ca lumea. Iar asta e o comoară. Pe scurt, a concentrat soluția într-o frază: „Împreună suntem puternici, împreună suntem bogați.” Iar ce trebuie acum făcut- vedem că criminali acționează. Oligarhi există nu numai în Rusia, există și la noi. 99,5% din ziarele care există, aparțin la 5 conerne, spune chiar ARD. Oligarhi există nu numai în Rusia. Și ce se poate face? Cei ce ne distrug, distrug acum și economia. Trebuie doar să spunem: nu mai lucrăm pentru voi, nici la unele conerne de spitale, Amazon, sau mai știu eu ce. Nu mai cumpărăm nimic de la voi. Nu vă mai facem puternici. Rezistență pasivă. Ne construim afacerile proprii, cu servicii și produse mai bune. Agenții artistice, medii de distribuție, orice, noi putem să facem asta mai bine noi înșine. Și sigur, întrebarea principală este: cum putem finanța asta? Donații, asta e frumos, dar nu durabil. Cum se face asta? Și pentru asta Rudolf Diesel a găsit soluția. Iar eu m-am întrebat, cum pot eu să fac asta pe înțelesul oamenilor? Oamenii învață jucând. Și când ai copii, cum am eu, atunci vezi asta și astfel am pus ideea în aplicare printr-un joc cu cărți și zaruri. Iar asta se poate obține pentru o donație aici: wirkraft.org 100 de cărți, două zaruri, bani de joc, o introducere. Doi până la patru jucători. Este jocul anti- Monopoly. Deci nu doar probleme, ci și soluții cum putem să rezolvăm situația.

KS:

Aș vrea...

HS:

Ăsta e un cadou pentru team.

KS:

O să jucăm și o să filmăm cum jucăm. Ca să oferim oamenilor experiența pe care o facem. Am o imagine în fața ochilor, văd un team de antrenori de motivație, și mă gândeam, da, calea și energia sunt cele bune, dar să mergi pe drumul ăsta e o chestie foarte grea. Asta trebuie spus. Nu avem de a face cu adversari care se joacă, ci care joacă tare. Care sunt bine conectați, și care nu se dau înapoi de la nimic. Se poate vedea la...

HS:

...nici de la punerea în pericol de vieți.

KS:

Asta înseamnă că ne aflăm într-o situație foarte periculoasă, iar asta trebuie menționat, dar cu toate astea așa e, trăim să facem experiențe, și eu am reușit să supraviețuiesc lucruri și am făcut experiențe. Cred că sta ajunge pentru mai multe vieți, iar aș dori să împart o experiență, și anume că pentru a face drumul și a ajunge la țel este ca un maraton. Și cred că stăm ca societate pe linia de sosire și putem să-l alergăm. Suntem pregătiți...

HS:

Probabil că te referi la start, nu? Sau stăm la sosire?

KS:

Nu, nu, suntem la start...Ne-am pregătit deja puțin. Cred că fiecare care simte empatie și astfel de lucruri, realizează că societatea era foarte bolnavă. Vedeam tot mai mulți oameni fără locuință. Știm că atunci când cumpăram tricouri, ceva nu era în regulă cu prețurile. Știm, iar oricine care a reflectat puțin a simțit că lumea asta e nedreaptă și că nu e o lume bună.

HS:

Exact.

KS:

Piatra asta de moară am dat-o de fapt jos. Și acum avem două posibilități. Putem să ne încărcăm un balast și mai mare, sau să ne emancipăm de cei puțini și să ne auto împuternicim și să plecăm la maraton. Asta e chestia decisivă. Acest maraton e extrem de dur, așa e maratonul. Dar asta...

HS:

Am alergat trei. Primul la 18 ani când zidul Berlinului era încă închis.

KS:

Chestia decisivă e, și cred că asta știe fiecare, să alergi un maraton și să ai acest sentiment sublim, în ciuda durerilor și chinurilor, că ești pe drum. Și cred că asta trebuie să le facem clar oamenilor acum. Ne găsim înaintea unui maraton imens care va fi extrem de dur și ne va pune ca societate la o mare încercare.

HS:

Asta se numește ăla doilea val, iar unii criminali știu deja că va fi un al doilea val, cu toate că din punct de vedere științific și medical e o mare prostie.

KS:

Asta ar fi așa o temă. O întrebare care vreau neapărat să ți-o pun. Cum arată un al doilea val? Asta e o parte al maratonului. Cum arată, sau cum ar putea să arate un al doilea val? Există și tactici de război biologic. Ceea ce trăim acum aș numi-o război biologic. Altceva nu îmi vine în minte.

HS:

N-aș vrea să speculez acum, dar pot să spun cu claritate, iar asta știe orice medic, un al doilea val cu același virus, Corona, asta e o prostie. La fel ca și vaccinul relatat la asta. Și e pericol de moarte să sări peste etapele de test ca să produci un vaccin. Producția unui vaccin durează între 5-10 ani.

KS:

Uneori până la 15 ani.

HS:

Da, da, dar să spunem 5-10 ani, iar asta din motive foarte bune. Să faci totul la viteză într-un an, asta e periculos. Este super criminal și nu e necesar. Și vedem, sunt alte intenții. Și cei care spun acum că e un al doilea val. Trebuie să ne fie frică că la toamnă o luăm de la capăt și că mediile au o mare putere și că va fi produsă o panică și mai mare. Și că economia va fi și mai tare distrusă. Și asta intenționat. Iar atunci cei care au buzunarele pline și și-au presat bani cum au vrut, vor prelua totul. Vom trăi asta și va fi vorba de multe destine. Stăm la o răscruce de drumuri. Vrem să continuăm în acest sistem de oligarhi, sau vrem să instaurăm Puterea Împreună (*numele jocului) ? Asta e întrebarea de bază. Repet, asta e ca un joc de Monopoly ce avem în lume la ora asta. Unul o să câștige și o să fie bogat, iar ceilalți vor da faliment. Asta e jocul vechi, se vede aici pe spate cu trei jucători. Se poate face la fel, dar cu o schimbare importantă și asta e Banca de Credit. Putem să facem și să finanțăm asta pe cont propriu. De tot ce e nevoie, nu doar în joc, ci în realitate. În realitate avem nevoie doar de un Cent pe zi. Ieri au fost peste un milion de oameni. Dacă aș fi putut să vorbesc- căci Poliția a oprit demonstrația- și Bodo Schiffmann la fel, iar Kilez More ar fi putut să cânte, atunci ar fi fost o atmosferă frumoasă și aș fi putut spune: oameni buni, avem nevoie de un Cent pe zi. Atunci am avea în numai un an destul să formăm o Bancă de Credit. Toate detaliile sunt aici înăuntru.

KS:

Se poate cumpăra jocul?

HS:

Nu, nu se poate,

KS:

Păcat.

...Nu s-a putut niciodată. Nu, nu păcat, ci mult mai bine. Se poate primi pentru un obol.

KS:

Ah, bine...

HS:

Simplu: wirkraft.org Cine poate plăti puțin, de exemplu timbrele, e ok. Am și făcut unele cadou. Alții dau mai mult. Avem o șansă acum, asta e important.

KS:

Ar trebui să...

HS:

Bine, îl deschid.

KS:

Ar trebui să ne amintim cum era, când am fost copii. De aceea cântecul pe care îl folosim la meditație este Pippi Langstrumpf, ca să trezească copilul din noi. Ar trebui să jucăm iarăși mai mult și să învățăm din asta. Cred că jucând se învață cel mai bine.

HS:

E și siguranță personală.

KS:

Foarte frumos. Vreau din nou. Mă gândeam înainte, de ce nu deschideți un Call Center finanțat din cadouri, ca să atrageți mai mulți doctori, să îi sunați și să le prezentați personal proiectul vostru. Asta e foarte important și nu ar costa prea mult. Numerele de telefon stau în cartea de telefon și 10.000 de medici pe săptămână ar fi realistic, ah, da de ce nu...știm de ce...

HS:

E clar, nu avem capacitățile necesare și din nou, avem nevoie de bani. Suntem finanțați pur din donații. După ce am dat interviul de pe 11 Septembrie 2019 am resimțit măsurile cu care au încercat să mă distrugă financiar. Iar asta e o presiune mare. Dar asta nu mă oprește să fac toate astea pentru oameni. Existăm din donații și mulțumesc aici la toți cei care ne ajută. Am pus mult pe picioare, chiar și o comisie de anchetă extraparlamentară Corona. Filmat profesional și unde am audiat experții. Ți ce e grozav, e că s-a format și o mișcare internațională. Am creat Medicos por Libertad în Spania. A fost săptămâna trecută la Madrid unde a fost o conferință de presă cu 150 de medici. Și pe YouTube a fost văzută în 4 zile de peste 3-4 milioane de ori. Și am adunat acum oamenii aici la Berlin, a venit și un medic american. Spaniolii, austriecii și ungurii și așa mai departe. Cu primii bani din donații am făcut o conferință internațională de presă. Va fi pusă și pe canalele ACU2020org. Și aerztefueraufklaerung
Nu vrem să îi vânăm pe colegi, dar din fericire vin și așa. Și se organizează peste tot în lume și asta e bine. Știi ce? Noi doctorii suntem a cincea putere în stat, primele 3 au dat-o în bară, dar cel mai rău a făcut-o a patra, mediile. Der Spiegel este din nefericire un fost magazin de știri. Am crescut cu el, mă bucurăm când apărea, dar cum și-a trădat cititorii e sinistru. Și eu ca medic văd și oamenii din spatele fațadei. Iar mulți sunt ca niște cadavre vii, neautentici, cum spuneai mai înainte despre prințul Charles. Și jurnaliștilor care lucrează la ARD și ZDF, nici lor nu le e bine personal. Ei realizează că trebuie să vândă ceva, ca să poată să-și plătească creditele pentru casă. Se simt presiune și nu sunt alternative și nu le merge bine. Nu pot decât să spun: fiți autentici! O să vă simțiți mult mai bine și restul îl rezolvăm cu sistemul Putere Împreună. Trebuie să oferim o alternativă oamenilor. Fiindcă multora le e frică să se poziționeze, asta e de înțeles. Dar avem acest sistem și fiecare e invitat să participe.

KS:

Aș mai menționa ceva. 2008 visul meu se împlinise, aveam o agenție mare. Eram conectați pe plan mondial. Aveam peste 40 de clienți, eram o agenție creativă cu revistă proprie și făceam multe proiecte. Și când totul s-a prăbușit, pentru mine a început maratonul pentru care poate m-am pregătit toată viața. Mi-am trăit visul și visul s-a destrămat de-odată. Și fiindcă a trebuit să fiu răspunzător pentru absolut tot, am dat și insolvență particulară. Partea bună este – atunci nu erau oameni cu curaj- că acum suntem într-o situație nouă. Suntem mulți care ne aflăm în fața unor ruine, iar toți oamenii...

HS:

Și eu am cunoscut mulți oameni speciali. Prieteni buni. Iar asta e excelent.

KS:

Iar când a venit Lock Down-ul...am știut că cele 40 de evenuri planificate sunt pierdute, și că trebuie să fac altceva. Și toată baza mea financiară a fost de pe o zi pe alta ruinată. Atunci am știut: începe maratonul, am pornit sau merge mai departe. E prima etapă. Și am știut că mulți sunt ruinați, știam cum e și asta m-a stimulat. Mii de oameni care trebuie s-o ia de la capăt. Iar asta e un sentiment bun, să știi că nu mai e nevoie să intri în panică, nu mai nimic de pierdut și mai ai și un vinovat...

HS:

Da și din păcate trebuie să acceptăm că suntem victimele unui complot criminal...asta am spus și la conferința de presă de la 7 mai, direct în cameră, la Berlin, cu cei de la Demokratischer Widerstand. Și s-a transmis și la Telejurnal, chiar și în Austria la ZIB2, magazinul de la ORF. Am spus acolo cu ce avem de a face: ne găsim în mijlocul unei crime mafioate la nivel mondial. Trebuie să vedem asta la rece. Și din acest motiv îă chem special pe cei care au depus un jurământ. Intervenție internă a armatei? Nu, dragi camarazi. Sunt și ofițer în rezervă. Nici Poliția, nu. Și vor să ne vaccineze, nu, sindicatele Poliției, Pompierilor, trebuie să vă protejați oamenii. Trebuie făcut clar și spus : nu.

KS:

Ieri la demonstrație erau mai mulți polițiști care aveau lacrimi în ochi. Le era așa de rușine. Singurul lucru care i-a protejat a fost zdreanța asta de pe față.

HS:

Sigur, și nu le era fizic bine și pentru că erau băgați în uniforme alea, unde transpiră și devin nervoși. Îi înțeleg, să fierbi toată ziua așa. Și supărarea, furia și-o descarcă uneori peste un demonstrant, dar asta nu are voie să se întâmple, trebuie să fii profesionist, dar te întrebi, ce îmi fac superiorii? E în regulă? Nu e iresponsabil. Trebuie să porți răspundere pentru protejarea tăi, asta trebuie spus clar. Și sigur că trebuie să-și facă meseria, dar situația e specială. Mă întorc la Zeller Loch și o tradiție de familie- nu vreau să spun că vina se transmite de la tată la fiică, dar trebuie contemplat. Ursula von der Leyen, trebuie să mai spun asta o dată. Cazul Marco A., ofițer de armată care s-a dat drept azilant și a fost prins cu o armă pe un aeroport în Austria. Ce e asta? E serviciul militar secret. Astea sunt identități și pot face undeva atentate sub acoperire de azilant, cum s-a întâmplat și la Breitscheidplatz. Asta e infracțiune și nu e clarificată. Și să intri cu un camion în mulțime și asta e criminal. Astea sunt aceleași chestii, ca la Breitscheidplatz, sau Bologna, precum spuneai. Trebuie spus, cine ne face aici rău. Și noi trebuie să spunem: nu, nu mai jucă jocul vostru, iar asta fără violență.

KS:

Și trebuie să ne fie clar că, da, vom fi atacați. Am văzut asta și aici și trebuie să rămânem pașnici. Sfatul cel mai rău e furia. Oamenii mă întreabă des, de ce meditație. Asta e important ca să ne reflectăm. Dar cel mai important, meditația e un semn că suntem pașnici. Am văzut ieri cum mulțimi de oameni s-au așezat pe jos și au spus: nu plecăm de aici și s-au lăsat transportați. A fost un moment în care Poliția n-a avut putere. Există și trupele mai dure, dar cei care erau acolo, erau la capătul puterilor. Unii au luat contact cu demonstrații, iar eu am vorbit cu câțiva și unii mi-

au spus că de abia așteaptă să se termine totul. Senzația asta, și poate cândva să aibe curajul să meargă pe scenă, să-și scoată uniforma și să spună: gata, ajunge!

HS:

Asta ar fi o fotografie, nu?

KS:

Cred că se va întâmpla în următoarele luni. Se va întâmpla. Vor exista polițiști care vor face acest gest. Și de asta e nevoie. Avem nevoie de oameni cu curaj. Și îți spun de ce va fi așa. A fost nevoie de mult timp și pentru cei de culoare. Dar cei care s-au suit pe podest la Olimpiadă și au ridicat pumnul au fost întâi criticați, dar apoi au intrat ca legende în istorie. Și asta nu uită nici o societate.

HS:

Exact. Și asta e o imagine tare, ca la Olimpiadă- și eu am făcut sport de performanță- cum erau pe trepte cu pumnul ridicat, asta a fost o imagine importantă. Și o astfel de imagine ieri, ar fi fost frumos- ar fi avut un polițist curajul să spună: hei, nu mă simt bine, nu sunt de acord cu asta, îmi scot casca și arunc uniforma pe jos și sunt doar un om. De asta am avea nevoie și e bine că menționezi asta. Aici nu e vorba doar de Doctorii pentru Adevăr, de Comisia ACU sau de jocul Împreună Puternici, ci și de alte inițiative bune, independente. Și s-a format ceva nou, pe care noi îl susținem, Mutigmacher (Dătători de Curaj). Asta e o asociație care susține whistleblowers. E o chestia excelentă pe care vrem s-o folosim ca ajutor pentru cei ce vor să iasă din sistem. Oameni care întreabă ce trebuie să facă, iar noi îi susținem și cu bani și cu sfat. Să găsească un nou loc de muncă cu ajutor juridic. Și ajutor medical, desigur. Nu cazi în neant, ai curaj. Poți da telefon, scrie mail și te asistăm. În toate aceste servicii, vouă nu vă merge bine, vezi Robert-Koch-Institut, acolo se minte delirant. Și să ieși din circuitul ăsta, să spui: nu, am curaj, spun care e adevărul, pentru voi există Mutigmacher.

KS:

Există o lege pentru polițiști, care spune că atunci când un polițist vede că cineva e atacat pe nedrept, atunci trebuie să se opună ordinului și să informeze superiorii.

HS:

Aha, n-am știut...

KS:

Da, e și pe Wikipedia, iar dacă polițiști văd emisiunea...

HS:

Da, foarte bine. Și ei sunt cetățeni.

KS:

Sigur că da. Ce se întâmplă e dorit în mod expres. Că se produc agresiuni între grupuri de oameni și de asta e important ca oamenii să fie pașnici. Deci, nici măcar strigat, să ne liniștim și să nu ne

dezbinăm la furie. Ieri am văzut o imagine extraordinară cu un om de 78 de ani, Clemens Kuby căruia îi luasem un interviu cu câteva luni înainte și care a alergat pe scenă când era blocată...

HS:

...da, exact...

KS:

...și m-am gândit...

HS:

...și a mai făcut ceva, cred...

KS:

...da, erai cu mine. Și asta a fost o imagine grozavă, peste tot polițiști și acest bărbat în vârstă aleargă pe scenă și se lasă sărbătorit. Asta mi-a amintit de tipii care intră pe terenul de fotbal și aleargă gol. În orice caz, asta a fost o imagine superbă și dacă...

HS:

Scena era protejată de două rânduri de polițiști și așa mai fi vrut să merg sus. Fusesem ca vorbitor și mă gândeam, ok, oare pot să reușesc? Așa, puțină opoziție...Ajungi pe scenă?

KS:

Imaginea cea mai frumoasă- și trebuie să o vizualizăm- ar fi ca un polițist să meargă acolo sus. Și sunt convins de asta. Și vedem asta la munca pe care o facem. O zi după Shutdown am început să facem un film. După care am consumat ce am pus deoparte, după care am făcut un video. E mereu o soluție. Nu e cea mai comodă, nici la noi, înainte trăiam bine de pe urma muncii, puteam realiza idei frumoase. Acum sunt ideile mai mici, dar suntem, eu și teamul cu care am vorbit de mai multe ori, mulțumiți, pentru că avem senzația că facem ce trebuie să facem...

HS:

Frumos!

KS:

...mai mult decât ce făceam înainte...

HS:

Tu îmi pari un om sănătos. Mai mult decât mulți pe care îi văd. Și parlamentari și alții care nu sunt autentici.

KS:

Da, trebuie să ai curajul să lucrezi cu talentele pe care le ai. Fiecare are alte talente și asta e decisiv.

Avem o societate plină de talente care se pot transforma acum, iar asta e bine. Vreau să vorbesc cu tine totuși și despre pericole. Cred că elitele și politicienii simt acum că presiunea devine din ce în ce mai mare. Ieri erau acolo în fața Cancelariei și se auzeau tare de tot...

HS:

Adevărat, peste un milion care spuneau: nu!

KS:

Scaunele par că se clatină, dar par foarte sigure

HS:

...Par...

KS:

Par sigure...

HS:

Honecker credea 1989 și SED-ul la fel credeau că sunt siguri.

KS:

Nu crezi că suntem pe un drum înfundat?

HS:

Nu.

KS:

De exemplu...

HS:

Nu suntem.

KS:

O poveste incredibilă care îmi vine în minte. Eram la camping unde am cunoscut o femeie de vreo 80 de ani care era singură pe drum. Și seara am intrat în vorbă la o sticlă de vin. Și a început să povestească. Soțul era un tip tare la Contrainformații.

HS:

La serviciul pentru străinătate?

KS:

Da. Și spunea că nu are voie nici acum după ce el e mort de prin 1985 sau 1986 să vorbească despre nimic. Bărbatul ei venise acasă și spunea că reunirea e sigură. Nu e oare așa că trăim într-o lume plină de comedii ieftine?

HS:

Ba da.

KS:

Unde nu mai știm...

HS:

Ai dreptate și aș adăuga ceva. Credem azi că suntem așa de iluminați, că nu ni se poate întâmpla așa ceva. Dacă ne uităm la alte secole, da, așa era pe timpul lui Martin Luther. Exista doar o biserică, da.

Ăsta a fost motivul pentru care Martin Luther și-a agățat tezele în cui la ușa bisericii. Și așa a provocat o revoluție. Și spunem, omule, erau regi, nobili, cardinali. Care aveau un circuit de putere în familie, că așa era obiceiul. Ei aveau puterea. Și asta nu ni se mai poate întâmpla în ziua de azi, aiurea. Când ne uităm mai atenți, vedem că trăim într-o lume neo feudală. Nu avem ceva ca regi, împărați, nobili? Azi vedem doar nobilimea cu bani. Sunt doar alte metode. Asta nu mai e așa evident, e mai ascuns. Pe vremuri știai unde stă regele, te puteai duce cu furca la castelul Sans-Souci la Potsdam. Azi e mai ascuns, dar în principiu identic. Unii gândesc că fac o diferență între om și om. Și facem și o diferență între ființe. Spunem că astea sunt animale și astea oameni. Și cum ne purtăm cu animalele. Și sunt și autocritic. Le băgăm în cuști înguste, le dăm hormoni ca să crească. Le călărim și facem totul cu ele. Le folosim. Om-animal. Sunt oameni care fac diferența și între oameni. Eu sunt alb tu negru. Eu sunt stăpânul, tu sclavul. Iar alții au spus între albi, nu, eu sunt arer tu ești altă rasă. De aia sunt eu omul superior și tu cel inferior. Așa o prostie. Dar diferențele astea au existat dintotdeauna. Iar asta e fals. Suntem o familie umană. Și așa avem încă ceva ca elite sau oligarhi. Ce ei au în cap e că ei sunt mai buni și de asta trebuie să dicteze peste toți. Și asta spun elitele și tehnocrații, că poporul e prost, îl poți păcăli cu pâine și jocuri. Ca la romani. Nu poți să le dai puterea. Nu, se poate, dacă avem o educație bună, putem să facem democrație. Nu pseudo-democrația asta, ci cum am mai avut, un mix între liberal și structurat. Atunci funcționează. Acum am ajuns exact la punctul ăsta, unde unii se pun deasupra celorlalți și spun: facem The Great Reset. Marele re-start. Și vă vindem niște vaccine ca „solidaritate”. Am vüyut de curând un afiș: „Vaccinul e iubire”. Te rog frumos! Există un drept de bază, dreptul la integritate corporală. Nu trebuie să acceptăm să o facă cu noi. De aceea, la final, trebuie spus încă o dată, pacifist: nu, mulțumim, asupritorilor, nu mai cumpărăm la voi, nu mai muncim pentru voi. Fondăm afacerile noastre proprii, cu produse și servicii mai bune și așa o s-o facem.

KS:

Mai există și greva generală. În situația actuală...

HS:

Exact.

KS:

Este legitim. Putem boicota orice în principiu.

HS:

Așa e.

KS..

Avem așa multă putere, și asta...

HS:

Ca în RDG, trebuie spus. Ai formulat-o mai ofensiv. Trebuie să le-o spunem făptașilor, directorii de servicii, primării- mulți au primit această carte. Să nu spuneți că n-ați știut. Și trebuie să le spun și ofițerilor de armată: camarazi, Articolul 11, Constituția Militară. Un ordin ilegal nu trebuie îndeplinit. Dacă îl aplicați asta înseamnă, că dacă îl executați, asta e o infracțiune personală. Foarte clar. Și în legea funcționarilor la fel. Asta va fi urmărit penal.

KS:

Budiștii au făcut odată...

HS:

Asta e bine, ne reîntoarcem la pacifism...

KS:

Din păcate voi reveni mai încolo la ceea ce ne așteaptă. Nu trebuie să fim naivi. Cred că totul va deveni mai dramatic. Cred că trebuie să fim conștienți de asta. Trebuie să ne pregătim pentru asta și să știm și cum. Să ne întoarcem totuși la pozitiv, la ceva ce a fost mereu motoul meu. „A ști înseamnă a nu ști, iar din cauza situației mele medicale nu am putut merge la o școală normală. Am ieșit destul de neinstruit din școală, nu am studiat, iar tot ce am învățat ea fost autodidact. Azi cred că prin munca pe care am prestat-o am pus unele accente și am ajuns destul de departe.

HS:

Dar te rog! Ai făcut fotografii minunate! Mi se par grozave!

KS:

Mulțumesc, dar nu despre asta e vorba. Am vrut să descriu altceva. Concluzia mea e că fiind copii am primit o educație foarte rațională. Rațiunea e doar un fel de depozit, o carcasă, un ego. Care ne împarte în două. Aș da un exemplu. Doctorii vorbesc o limbă pe care pacienții nu o înțeleg.

HS:

Mulți o fac, da.

KS:

Tot așa și politicienii. Aș putea să continui și de asta m-am întrebat cum se poate asta?

HS:

Limbă de conducători.

KS:

Așa e. E vorba de a proteja o afacere și de a stoarce tot potențialul de la angajați. Deci când un medic vorbește de sus în jos cu pacientul într-o limbă pe care pacientul nu o înțelege, atunci el trebuie să facă ce vrea doctorul. La fel ca la avocați, care scriu contracte din ce în ce mai groase. Și nimeni nu le înțelege.

HS:

Asta e o șmecherie.

KS:

La fel și cu declarațiile de taxe. Avem un sistem de taxe care e conceput pentru afaceri mari. Lucru illogic, fiindcă afacerile mari nu plătesc taxe. Deci am inventat șmecherii care vor să manipuleze membrii din familia umană. E un fel de construct social în care unii sunt deasupra altora. Așa, iar ceea ce am învățat de la viață, e că toți avem o energie care ne face egali și asta e darul intuiției. Aș descrie așa: e ca o imensă sticlă în care se află intuiția și deasupra e un dop, care e rațiunea, iar acest dop închide această sticlă în care e un imens potențial, chiar și știința de a nu ne fie frică, fiindcă suntem ființe spirituale. Că tot potențialul nostru vine din această sticlă și că fiind copii am fost antrenați să uităm faptul că noi suntem conținutul sticlei. Și budiștii spun: „A ști înseamnă a nu ști,,. Și asta a fost pentru mine o foarte importantă revelație pe care vreau s-o dau și altora mai departe. Suntem ființe spirituale. Corpul nu e decât o unealtă. Care e un mod de expresie, dar nu e ce noi suntem de fapt. Suntem și rămânem ființe spirituale. Când înțelegi asta, știi și de unde vine energia. Și anume din sticlă. Și nu de la dop. Dopul e frica, nesiguranța, rațiunea. Da, capul.

HS:

Înțeleg. Rațiunea și intuiția, cam așa sună.

KS:

Este și separarea, eu sunt medic, eu fotograf, asta nu e așa de important, eu mă văd ca ființă spirituală. Vreau să mă separ de asta, și sigur sunt un om, am un ego, sunt mândru de lucrurile pe care le-am realizat în viață. Cu toate astea în momente de liniște meditez și las spiritul afară din sticlă.

HS:

Exact.

KS:

Dacă luăm asta ca metaforă pentru societate- o să vină vremuri grele. Tot mai multe afaceri o să fie distruse și nu știm ce mai e să vină, ca să ne țină în șah. O să vină un Great Reset, Mare Restart, de asta sunt sigur.

HS:

E deja anunțat, oficial.

KS:

E de asemenea anunțat că granițele se vor închide la 31 august.

HS:

Da, incredibil.

KS:

Un nou Shutdown va urma.

HS:

Rău, rău. Fără evidențe.

KS:

Asta înseamnă că poate se va putea da drumul spiritului din sticlă. Suntem mulți și mulți vor trebui să-și schime viețile radical. Neputința de a plăti credite. Familii care nu mai pot să-și plătească facturile. Cum putem să dăm oamenilor curajul și mijloacele ca să înțeleagă că – în ciuda restructurărilor ce vor veni- pot să folosim asta în favoarea noastră.

HS:

Cred că multe lucruri au fost exprimate în discuția noastră. Zic ca medic, în primul rând să fii sănătos e cel mai important. Să trăiești cu măsură. Fiecare are propria măsură. Cumpătat și fericit. Să fii autentic și onest sunt parte din asta. Cu slăbiciuni și calități. Astea sunt cele două domenii, corpul și spiritul. Restul e cum putem să reușim. În Wirkkraft putem organiza asta. Nu trebuie schimbate legi, nu e nevoie de oameni deosebiți. Putem să formăm totul pe baze democratice. Spunem: hei, nu avem nevoie de voi. Ca pe vremuri, am crescut în Lübeck-Vest. Cei din Germania de Est au făcut un lucru extraordinar, au spus: hei, Stasi, SED nu avem nevoie de voi. Plecăm. Și ne întoarcem pentru că de fapt asta e țara noastră. Rezolvăm noi situația. Putem s-o facem, nu avem nevoie de voi, voi aveți nevoie de noi. Deci...

KS:

Ultima întrebare: care e cea mai mare dorință care să devină realitate în următoarele săptămâni? Ce-ți dorești? Cum ar trebui să arate societatea ce trece prin momente grele?

HS:

Solidaritate, asta e. Nu solidaritate cu un un vaccin. Prezic că va veni o campanie mare, la stilul „Vaccinul este iubire,..” Cu asta solidaritatea e falsă, mă refer la solidaritate cu oamenii. Acest crash

financiar e programat, va fi pus în acțiune, la toamnă va fi și mai rău. Ajutați-vă concetățenii, vecinii, familia, reînvățați lucrul ăsta. Jucați wirkraft. Faceți ceva nou, da, asta îmi doresc, să fim uniți, să avem același țel. În toate păturile sociale. Să vedem, hei așa facem și ne mai întâlnim din nou la Berlin, în jurul Coloanei Victoriei și data viitoare o să fim 5 milioane. Vom vorbi.

KS:

Am un mesaj final: nu vă fie frică.

HS:

Da.

KS:

Va fi cum va fi și cred că e o mare șansă să fie mai bine ca înainte.

HS:

Exact.

KS:

Cred că energia asta e cea mai bună energie pe care o putem da oamenilor. Va fi greu. Este pur și simplu un maraton. Va fi cu siguranță altfel. Cred însă că va fi bine. La final va fi bine.

HS:

Exact.

KS:

În acest spirit, vă mulțumesc pentru vizionare, chiar dacă totul a fost cam improvizat, aici, în atelier. Improvizația este uneori mai bună decât lucrul studiat.

HS:

Așa e. Nu de asta depinde.